போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் ஈழத்தமிழர்கள்

(ஜுலை, 2011 கள நிலவரம்)

ஈழத் தமிழர்கள் மீது இலங்கை அரசு தொடுத்த கொடூரமான போர் முடிவுக்கு வந்து (மே 2009) இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் முழுமையான அமைதி திரும்பிவிட்டதாகவும், அங்கு வசிக்கும் தமிழர்கள் சுதந்திரமாகவும், நிம்மதியாகவும் வாழ்வதாகவும், போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு தேவையான நிவாரண - மறுவாழ்வுப் பணிகள் முழுவீச்சில் நடைபெறுவதாகவும் இலங்கை அரசு தொடர்ந்து ஊடகங்களில் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது. இந்நிலையில் போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று உண்மை நிலவரத்தைத்[1] தெரிந்து கொள்ளவும், இன்றைய சூழலில் ஈழத்தமிழ் மக்களின் வாழ்நிலையைக் கண்டறிந்து, உண்மை நிலவரத்தை வெளிக்கொண்டு வரவும்[2], போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்மக்களுக்குத் தேவைப்படும் மறுவாழ்வுப் பணிகள் மற்றும் அவர்களுக்கான அரசியல் தீர்வுகள் தொடர்பில் தமிழக அரசியல் கட்சிகளும், மனித உரிமை அமைப்புகளும் மேற்கொள்ள வேண்டியவை குறித்து சில பயனுள்ள பரிந்துரைகளை முன்வைக்கவும், கடந்த ஜூலை 11 முதல் 17 வரை போரில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நேரில் சென்று வந்தேன்.

நேரில் சென்று பார்வையிட்ட இடங்கள்

* விடத்தல் தீவு, மடுமாதா தேவாலயம், முழங்காவில் (மன்னார் மாவட்டம்)
* யாழ்ப்பாணம், அல்லைப்பிட்டி தீவு, மண்கும்பான், சுண்ணாகம் (சபாபதிபிள்ளை முகாம்), பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, முகமாலை, ஆனையிரவு (யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம்)
* கிளிநொச்சி, கனகாம்பிகைக்குளம், உருத்திரபுரம், இரணைமடு, முருகண்டி, பரந்தன் (கிளிநொச்சி மாவட்டம்)
* முரசுமோட்டை, தர்மபுரம், விசுவமடு (மாணிக்கபுரம்), மூங்கிலாறு, உடையார்கட்டு, தேவிபுரம், வள்ளிப்புணம், புதுக்குடியிருப்பு[3] (முல்லைத்தீவு மாவட்டம்)
* மாங்குளம், ஓமந்தை (வவுனியா மாவட்டம்)[4]

---

[1] பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக தனிநபர்களின் பெயர்கள் (அல்லது) தகவல்களை வழங்கியோரது விபரங்கள் இவ்வறிக்கையில் வேண்டுமென்றே தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[2] பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சந்தித்தபோது கிடைத்த அனைத்துச் செய்திகளையும் தொகுத்து, மனித உரிமைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இவ்வறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[3] புதுக்குடியிருப்பு நகரிலிருந்து முள்ளிவாய்க்கால் வரை உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளும் இன்னும் சிங்கள இராணுவத்தின் முழுக்கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. மக்கள் யாரும் அங்கே செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

[4] இக்கள ஆய்வின்போது வவுனியா மாவட்டத்தில் அதிகமான நேரம் செலவிட முடியவில்லை. பயணத்தின் இறுதி நாளில் கிளிநொச்சியிலிருந்து வவுனியா வரையிலுமான பயணத்தில் நாங்கள் பார்த்த / எங்களது கவனத்தை ஈர்த்த ஒரு சில அம்சங்கள் மட்டுமே இவ்வறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அ. களஆய்வில் கண்டறிந்தவை

1. தமிழர் பகுதிகள் முழுவதையும் ஆக்கிரமித்திருக்கும் இலங்கை இராணுவ முகாம்கள்

- போர் முடிவுக்கு வந்து இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகியும், மன்னார், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களின் அனைத்துப் பகுதிகளும் சிங்கள இராணுவத்தின் முழுக்கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. A9 நெடுஞ்சாலையிலும் (ஓமந்தை தொடங்கி யாழ்ப்பாணம் வரை), பிற சாலைகளிலும் (மன்னார் -கிளிநொச்சி சாலை, பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு A35 சாலை, யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை சாலை), சராசரியாக 300 / 400 மீட்டருக்கு ஒரு இராணுவச் சோதனைச் சாவடியும், நான்கைந்து கிலோமீட்டருக்கு ஒரு இராணுவ முகாமும் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது.
- முக்கியமான நகரங்களின் உள்ளே செல்லும் அல்லது உள்ளேயிருந்து வெளியே வரும் அனைத்து வாகனங்களும் இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகளில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். மன்னார், கிளிநொச்சி, ஆனையிரவு, விசுவமடு, ஓமந்தை போன்ற நகரங்களில் நுழையும் / வெளியேறும் இடங்களில் சாலையில் தடுப்புகள் அமைக்கப்பட்டு, உள்ளே நுழையும் வாகனங்களின் எண்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு, செல்லுமிடம் மற்றும் என்ன நோக்கத்திற்காக செல்கிறது என்பதும் பதியப்பெற்று, ஓட்டுநரின் கையெழுத்து பெறப்பட்ட பின்னரே வண்டிகள் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுகின்றன அல்லது வெளியே விடப்படுகின்றன.
- இலங்கையின் வட பகுதியில் ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச் சமூகமும் இராணுவத்தினரின் கடுமையான நேரடிக் கண்காணிப்பில் உள்ளது. தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டம் முற்றிலுமாக தடுக்கப்பட்டுள்ளன. நெடுஞ்சாலைகளில் மட்டுல்லாது, நகரங்களின் பிரதான வீதிகளிலும், தொலைதூரக் கிராமச் சாலைகளிலும் இராணுவ வாகனங்கள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அடிக்கடி கடந்து செல்கின்றன.
- இராணுவத்தினர்[5] அனைவருமே சிங்களவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாததால், அங்கு வசிக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும், இராணுவத்திற்குமான இடைவெளி மிகப்பெரியதாக உள்ளது. தென்னிலங்கையிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகளாக தமிழர் பகுதிகளுக்கு வரும் சிங்களவர்கள் இராணுவ அதிகாரிகள் மற்றும் சிப்பாய்களோடு மிகவும் இயல்பாகப் பழகுவதும், போரில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செல்வதையும் பார்க்கலாம்.
- கோவில்களில், கிறித்தவ தேவாலயங்களில் சிறப்பாக ஏதாவது நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்தால்கூட இராணுவத்தின் அனுமதி பெறாமல் ஏதும் செய்ய இயலாது. இராணுவத்தின் அனுமதி இல்லாமல் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அங்கே இருக்கும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு உள்ளது. அவ்வாறு ஏற்பாடு செய்யும் குழுக்களோ, தனிநபர்களோ இராணுவத்தின் தொடர்ந்த கண்காணிப்பிற்கு உட்படுத்தப்படுவதும், மறைமுகமாக அச்சுறுத்தப்படுவதும் உள்ளது.

[5] 2006 - 2009ல் ஈழத்தமிழருக்கு எதிரான இறுதிக்கட்ட போருக்காக சிங்கள இராணுவத்திலும், சிங்கள கப்பற்படையிலும் சேர்க்கப்பட்ட பெரும்பாலானவர்கள் மிகவும் இளம் வயதினராக (18-20 வயதுக்குட்பட்டோராக) உள்ளனர் (விடுதலைப்புலிகள் சிறுவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி தங்களது அமைப்பில் சேர்த்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை இலங்கை அரசும், ஐ.நா. அமைப்புகளும் தொடர்ந்து முன்வைத்தன. ஆனால் இலங்கை இராணுவத்திலும், கப்பற்படையிலும் அதிகமாக சிறுவர்களையே சேர்த்திருப்பதைக் காணலாம். வேலைவாய்ப்பு - சம்பளம் என்ற ரீதியில் 8 மற்றும் 10-ஆம் வகுப்பு மட்டுமே படித்த கிராமப்புற சிங்களச் சிறுவர்கள் கணிசமாக இலங்கை இராணுவத்திலும், கப்பற்படையிலும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.)

இராணுவம் நினைத்தால் எதையும் செய்வதற்கும், தடுப்பதற்கும், அனுமதி கொடுப்பதற்கும், மறுப்பதற்கும் உரிமை பெற்றுள்ள நிலையைக் காணமுடிகிறது.

- யாழ்ப்பாணம், மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களின் பல இடங்களில் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களையும், வளமான விளைநிலங்களையும் இராணுவம் ஆக்கிரமித்து அவற்றில் தங்களது இராணுவ முகாம்களை அமைத்துள்ளனர். 'இந்த இடம் இராணுவத்திற்குச் சொந்தமானது; இதில் மற்றவர்கள் அனுமதியின்றி நுழையக்கூடாது' என்று எழுதிய பலகைகள் கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மாவட்டங்களில் பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. 'இந்த முந்திரித் தோட்டம் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானது' என்பது போன்ற பலகைகள் உடையார்கட்டு - தேவிபுரம் - புதுக்குடியிருப்பு (A35) சாலையை ஒட்டியுள்ள பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.
- இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை சிங்கள இராணுவத்தினர் / கடற்படையினர் தாங்கள் முகாமிட்டு இருக்கும் இடங்களில் உள்ள தமிழர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று குடும்ப உறுப்பினர்களைப் பட்டியல் எடுப்பதும், புதிதாக நபர்கள் வந்திருந்தால் அவர்களைக் குறிப்பதுமாக உள்ளது. இராணுவ முகாம் அதிகாரிகள் மாற்றலாகி புதிய இராணுவ அதிகாரிகள் அங்கு பொறுப்பெடுக்கும் போதும் இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றுவதாக மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்வாறு அடிக்கடி இராணுவம் வீடுகளுக்கு வந்து சோதனையிடுவதும், ஆட்களை விசாரிப்பதும், அங்கு வசிக்கும் தமிழ் மக்களிடையே ஒருவிதமான அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.
- கடலோரப் பகுதிகளில் வசிக்கும் தமிழ் மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்வதற்கான தடை பொதுவில் தளர்த்தப்பட்டு சுதந்திரமாக மீன்பிடிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், உள்ளூர் பகுதிகளில் உள்ள கப்பற்படையினர் நினைத்தால் அம்மீனவர்கள் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்லவிடாமல் தடுக்கலாம் என்ற நிலையே உள்ளது. சில வேளைகளில் மீன் பிடித்துவிட்டு திரும்புகையில் மீனவர்கள் கொண்டு வரும் நல்ல மீன்களை கப்பற்படையினர் எடுத்துக் கொள்வதும், தரமறுக்கும் மீனவர்களை கூடுதல் கண்காணிப்பில் வைத்திருந்து, அவர்களை அச்சுறுத்துவதும் தொடர்கதைகளாக உள்ளன.
- நல்ல விளைநிலங்கள் இராணுவத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது எனில் அங்கு வசிக்கும் தமிழ் மக்களை வெளியேற்றிவிட்டு, அவற்றை உயர் பாதுகாப்பு வலையங்கள் என்று குறிப்பிட்டு, அத்தமிழ் மக்களை வேறு எங்காவது முகாம்களில் தங்க வைத்துவிடுகிறது[6].
- பெரும்பாலான தமிழ் இளைஞர்கள் சிங்கள இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டோ, காணாமல் கொண்டு செல்லப்பட்டு அல்லது கொலை செய்யப்பட்டு அல்லது தடுப்பு முகாம்களில் எந்த விசாரணையுமின்றி வைக்கப்பட்டிருப்பதால் வீடுகளில் பெரும்பாலும் பெண்களும், குழந்தைகளுமே உள்ளனர். அதிகமான தமிழ் இளைஞர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே தமிழ்ப் பெண்கள் இராணுவத்திற்குப் பயந்து இரவு நேரங்களில் வெளியே நடமாடவோ அல்லது தன்னந்தனியே கதவுகள் இல்லாத வீடுகளில் தங்கவோ பயப்படுகின்றனர். மின்சாரம் இல்லாத சூழலில் ஆண்கள் இல்லாமல் தனியே தங்கினால் சிங்கள இராணுவத்தினரின் பாலியல் தொல்லைகள் இருக்கின்றன.

[6] எ.கா. பலாலி இராணுவ முகாம் அருகே உள்ள பகுதியில் வசித்த தமிழர்கள் கடந்த 22 ஆண்டுகளாக அவர்களது சொந்த இடங்களுக்குச் செல்ல அனுமதி மறுக்கப்பட்டு இப்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 15 கி.மீ தொலைவில் சுண்ணாகம் என்ற பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட முகாம் ஒன்றில் எந்த அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

- கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் விடுதலைப்புலிகளுக்குச் சொந்தமான அல்லது அவர்கள் பயன்படுத்திய பல கட்டடங்களைச் சீரமைத்து அங்கே சிங்கள இராணுவப் படையணிகள் இப்போது இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.
- விடுதலைப்புலிகள் நேர்த்தியாக வடிவமைத்து பேணிக்காத்துவந்த மாவீரர்களின் துயிலும் இல்லங்களைச் சிதைத்து, உருக்குலைத்து, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் புலிகள் பற்றி நினைவுகளை முற்றிலுமாக அழித்தொழிப்பதில் இராணுவம் தீவிரமாக இருக்கிறது[7].

2. சிங்கள - பௌத்தமயமாக்கல் / சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

- இறுதிப்போருக்குப் பின் (மே 2009), ஈழத்தமிழர்களின் தாயகப் பூமியான வடக்குப் பகுதிகளில் சிங்கள - பௌத்தமயமாக்கல் இலங்கை அரசால் பலவகைகளில் தொடர்ந்து திட்டமிட்டு தீவிரமாக செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. A9 நெடுஞ்சாலையின் முக்கிய பகுதிகளிலும் (எ.கா. கிளிநொச்சி, மாங்குளம்), பிற பகுதிகளிலும் (எ.கா. இரணைமடு நீர்த்தேக்கம்), புதிய புத்த விகாரைகள் அமைக்கப்பட்டு, அங்கே புத்தர் சிலைகள் நிறுவப்பட்டு, அவை சிங்களவர்களுக்கான வழிபாட்டுத் தலங்களாக உருவாக்கப்படுகின்றன. தமிழர் பகுதிகளுக்கு சுற்றுலாப் பயணிகளாக வரும் சிங்களவர்கள் அதைச் சுற்றிப்பார்ப்பதும், இவற்றை அவர்களுக்கான வழிபாட்டுத் தலங்களாக பாவிப்பதையும் காண முடிகிறது. பெரும்பாலும் தமிழர்கள் இவ்விடங்களுக்குச் செல்வதைத் தவிர்க்கின்றனர்[8].
- இறுதிக்கட்ட போரில் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான கிளிநொச்சி, ஆனையிரவு, விசுவமடு, புதுக்குடியிருப்பு போன்ற இடங்களுக்கு தென்னிலங்கையிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகளாக நிறைய சிங்களவர்கள் வார இறுதி நாட்களில் சுற்றிப்பார்க்க வருகின்றனர். இலவசமாக பேருந்துகள் ஏற்பாடு செய்து அதிகமான சிங்களவர்கள் இவ்வாறு வந்து சென்று சுற்றிப் பார்ப்பதை இலங்கை அரசே ஊக்குவிக்கிறது. அவ்வாறு வரும் சிங்கள சுற்றுலாப் பயணிகளை இலங்கை இராணுவம் எந்த கெடுபிடியுமின்றி சுதந்திரமாக சுற்றிப்பார்க்க அனுமதிக்கிறது. தங்களது சொந்த இடங்களை தமிழ் மக்கள் சென்று பார்வையிட பல வேளைகளில் இதே இராணுவம் தடுக்கிறது; கடுமையான நிபந்தனைகளை விதிக்கிறது. போரில் அழிக்கப்பட்ட தமிழர் பகுதிகள் குறித்து சிங்களவர்களிடம் பெருமையாக இராணுவத்தினர் விவரிப்பதாக தமிழ்மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.
- கிளிநொச்சி, ஆனையிரவு போன்ற முக்கியமான இடங்களில் (A9 நெடுஞ்சாலையில்) போர் நினைவுச் சின்னங்களை இலங்கை அரசு எழுப்பியுள்ளது. இந்த நினைவுச் சின்னங்களில் சிங்கக்கொடி பறக்கிறது. அவ்வழியே செல்லும் அனைத்து சிங்கள சுற்றுலாப் பயணிகளும் அவற்றை நின்று பார்வையிடுவதும், அவ்விடங்களில் பெருமிதத்தோடு புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்வதுமாக இருக்கிறது. அனைத்து வார இறுதி நாட்களில் நிறைய சிங்களவர்கள் இவ்வாறு வந்து செல்கின்றனர். (தமிழர்களை போரில் வென்று ஒடுக்கிவிட்ட பெருமிதமும், செருக்கும், ஆணவமும் அங்கு நடமாடும் பெரும்பாலான சிங்களவர்களிடமும், சிங்கள இராணுவத்திடமும் காண முடிகிறது.) இதுபோன்ற நினைவுச் சின்னங்களின் அருகே தமிழ் மக்கள் செல்வதைத் தவிர்க்கின்றனர்.

---

[7] முழங்காவில் அருகே விடுதலைப்புலிகள் அமைத்திருந்த மாவீரர்களின் துயிலும் இல்லத்தை முற்றிலுமாகச் சிதைத்து, அதில் தற்போது சிங்கள இராணுவ முகாம் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர்.

[8] கிளிநொச்சியில் அமைந்துள்ள புத்த விகாரையை ஒட்டி ஒருசில தமிழர்கள் நின்று தமிழில் பேசிக் கொண்டிருந்ததற்காக ஒருமுறை அடிபட்டதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

- ஆனையிரவை விடுதலைப்புலிகளின் பிடியிலிருந்து இலங்கை இராணுவம் மீட்ட நடவடிக்கையில் ஒரு சிங்கள இராணுவத் தளபதியின் முக்கியமான பங்கை பறைசாற்றி மிகப்பெரிய பலகை ஒன்றை கிளிநொச்சியிலிருந்து ஆனையிரவு செல்லும் வழியில் வைத்துள்ளனர். அந்த இராணுவ நடவடிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இராணுவ கனரக வாகனத்தையும் மக்களின் பார்வைக்கு அங்கே வைத்துள்ளனர். 'பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து தேசத்தைக் காப்பாற்றிய படைத்தளபதியின் வீரம்' என்ற ரீதியில் அப்பலகையில் அவரைப் பற்றி சிலாகித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. சிங்களச் சுற்றுலாப் பயணிகள் பலரும் அங்கே நின்று வேடிக்கை பார்ப்பதும், புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்வதுமாக உள்ளது.

- இதுபோன்ற இடங்களுக்கு அருகேயும், சிங்களவர்கள் அதிகமாக வந்து செல்லும் A9 நெடுஞ்சாலையின் பல இடங்களிலும் சிங்கள இராணுவமே பெரிய பெரிய பல்பொருள் அங்காடிகளையும், உணவகங்களையும் நடத்துகிறது. சிங்களவர்களே இந்த அங்காடிகளிலும், உணவகங்களிலும் சென்று பொருட்கள் வாங்குவதும், உண்டு வருவதுமாக உள்ளனர். தமிழர்கள் பெரும்பாலும் சிறு சிறு பெட்டிக் கடைகள், தள்ளுவண்டிகள் வைத்து வணிகம் நடத்துவதையே காணமுடிகிறது.

- வட மாவட்டங்களின் பல இடங்களில் சிங்கள மொழியில் மட்டுமே பெயர்ப் பலகைகள், பதாகைகள் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. போருக்கு முன்னர் தமிழ் மொழியில் மட்டுமே இவை இருந்தன. முக்கியமான இடங்களில் பெயர்ப் பலகைகளில் சிங்களம் முதன்மையான இடத்திலும், தமிழ் அதற்கடுத்தும் இடம்பெற்றிருப்பதையும் காணமுடிகிறது.

- தமிழ் மக்கள் சிங்கள மொழியை கட்டாயப்படுத்தி படிக்க வேண்டிய சூழலை இலங்கை அரசு உருவாக்குகிறது. போருக்குப் பின் முகாம்களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள மொழி வகுப்புகளை இராணுவம் நடத்தியதாகக் கூறுகின்றனர். தமிழர் வசிக்கும் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளிலும் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிங்களம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.

- யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தசாமி கோவிக்கு இப்போது அதிகமான சிங்களவர்கள் வந்து செல்கின்றனர். கொழும்பு மற்றும் இலங்கையின் தென்பகுதிகளிலிருந்து சிங்களச் சுற்றலாப் பயணிகளை ஏற்றிவந்த பேருந்துகள் இக்கோவிலைச் சுற்றி நிறைய நிற்பதைக் காண முடிகிறது. இக்கோவிலுக்கு காவலுக்கு நிற்கும் அனைத்துக் காவல்துறையினரும் சிங்களவர்களே!

- மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள பிரசித்திபெற்ற கிறித்தவத் தேவாலயமான மடுமாதா திருத்தலத்திற்கு[9] போருக்குப் பிந்தைய இந்தக் காலகட்டங்களில் நிறைய சிங்கள சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகின்றனர். இதுபோன்ற சிறப்பு நாட்களில் மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு சனி, ஞாயிறுகளிலும் சிங்களவர்கள் கூடுதலாக இங்கு வருவதாக தமிழ் மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். (தமிழர்களுக்கு மட்டுமே உரியதல்ல, சிங்களவர்களுக்கும் இந்த ஆலயம் சொந்தம் என்ற உணர்வு அவர்களிடம் இப்போது வெளிப்படுவதாகத் தெரிகிறது).

- தமிழர் பகுதியில் சிங்களவர்களைத் திட்டமிட்டு குடியேற்றுவதை இலங்கை அரசு செய்யத் தொடங்கிவிட்டது. சாலைப் பணிகளில் வேலை செய்யும் சிங்களத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக தமிழர்களின் பூர்வீகமான வடக்குப் பகுதிகளில் குடியமர்த்த அரசு ஏற்பாடுகள் செய்து வருவதாகவும், அதற்கான கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டப்படுவதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

[9] ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூலை 2 மற்றும் ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதிகளில் மிகப்பெரிய அளவில் இந்த திருவிழா நடைபெறுகிறது. தவிர மே முதல் ஞாயிறு, செப்டம்பர் 8-ஆம் நாள், டிசம்பர் 8 ஆகிய நாட்களிலும் சிறப்பு வழிபாடுகளும், திருப்பலியும் நடைபெறுகிறது.

இதுபோன்ற நிறைவேற்றப்படும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் (மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத் தீவு மாவட்டங்களில்) அங்கு வசிக்கும் தமிழர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாகவும், பீதியை உண்டாக்குவதாகவும் உள்ளது.

- இறுதிக்கட்டப் போரில் (சனவரி - மே, 2009) அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட A35 சாலையின் (பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு) இருமருங்கிலும் தமிழ் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து செல்கையில் ஆங்காங்கே தாங்கள் கொண்டுவந்த வாகனங்களை அப்படியே விட்டுவிட்டுச் சென்றுள்ளனர். அவ்வாறு விட்டுச் சென்ற வாகனங்களில் சைக்கிள், இருசக்கர மோட்டார் வண்டிகள், மூன்று சக்கர, நான்கு சக்கர வண்டிகள், பேருந்துகள், டிரக்குகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும். ஏராளமான இவ்வண்டிகளின் இயந்திரங்களை ஏற்கெனவே இராணுவத்தினர் கழற்றி எடுத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டதாகவும், இப்போது இந்த வண்டிகளின் பிறபாகங்களை (தகரங்கள் / இரும்பு மற்றும் அலுமினியத் தகடுகள், கம்பிகளை) வெட்டியெடுத்து டிரக்குகளிலும், லாரிகளிலும் இராணுவத்தினரின் அனுமதியோடு இசுலாமியர்களும், சிங்களவர்களும் ஏற்றிக் கொண்டு விற்பதற்காகத் தென்பகுதிகளுக்குக் கடத்திச் செல்கின்றனர். (இதுபோன்ற பல லாரிகளை A35 சாலையின் பல இடங்களில் நாங்களே நேரில் பார்க்க நேரிட்டது)

3. தமிழர்கள் கடத்தப்படுதல், காணாமற்போதல், கொலை செய்யப்படுதல்

- நான்காவது ஈழப்போர் தொடங்கியதிலிருந்து (2006 முதல் 2009 வரை) பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் விடுதலைப் புலிகள் என்றும், புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் என்று சந்தேகத்தின் பேரில் இராணுவத்தினராலும், இராணுவக் கூலிப் படையினராலும் கடத்தப்பட்டுள்ளனர். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் 30, 40 தமிழ் இளைஞர்கள் கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் கடத்தப்பட்டு, காணாமல் போயுள்ளது[10] பேரதிர்ச்சியாக உள்ளது. இவர்களில் பலர் சிங்கள இராணுவத்தினரால் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். மற்றும் சிலர் பொலநருவ, புல்மோட்டை, சிங்கபுரா போன்ற இடங்களில் இராணுவம் அமைத்துள்ள தடுப்பு முகாம்களில் சந்தேகத்தின் பேரில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இன்னும் பலர் மேற்கு மற்றும் தென்னிலங்கையின் பல சிறைகளில் (வெலிக்கடை, போகம்பரா, கொழும்பு) எந்த விசாரணையுமின்றி பல ஆண்டுகளாக விசாரணைக் கைதிகளாகவே உள்ளதாக ஒவ்வொரு ஊருக்குச் செல்லும்போதும் பெண்கள் ஆதங்கத்தோடும், வேதனையோடும் சொல்கிறார்கள்.
- இவர்களில் எத்தனை பேர் எந்த சிறை / தடுப்பு முகாம்களில் என்ன நிலையில் உள்ளனர் என்பது குறித்த உறுதியான தகவல்கள்[11] ஏதும் இல்லை என்பது வேதனைக்குரியது. (தமிழ் மக்களுக்காக அர்ப்பணத்தோடு உழைத்த கத்தோலிக்கப் பாதிரியார்களில் பலரும், போரின் இறுதிக்கட்டத்தில்

---

[10] ஏறக்குறைய 250 குடும்ப உறுப்பினர்கள் கொண்ட அல்லப்பிட்டி தீவு (5வது வட்டாரத்தில் மட்டும்) 40 இளம் விதவைகள் உள்ளனர். மேலும் இந்தக் கிராமத்தில் மட்டும் 2006-ஆம் ஆண்டு முதல் சுமார் 75 இளைஞர்கள் இராணுவத்தால் கடத்தப்பட்டு காணாமல் போயுள்ளனர். அருகில் 300 குடும்பங்களைக் கொண்ட மண்கும்பான் என்ற கிராமத்திலிருந்து 2006-ஆம் ஆண்டு ஒரே நாளில் 27 இளைஞர்களை சிங்கள இராணுவம் கடத்திக்கொண்டு சென்றது. இவர்களது நிலை என்ன என்பது இதுவரை தெரியவில்லை.

[11] 2010 ஆகஸ்டு 1-ஆம் தேதி சண்டே அப்சர்வர் பத்திரிகைக்கு பேட்டி கொடுத்த இலங்கை அமைச்சர் குணசேகரா, போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்ட அல்லது சரணடைந்த 12,000 விடுதலைப்புலிகளில் 7,000 பேர் மட்டுமே காவலில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். அவரே பின்னர் செப்டம்பர் 15-ஆம் தேதி திவைனா பத்திரிகையில், அந்த 12,000 பேரில் 4,000 பேர் மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார். 2010 ஆகஸ்டு 10-ஆம் தேதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ராஜிவா விஜயசிங்கே கூறுகையில் 11,000 விடுதலைப்புலிகள் காவலில் வைக்கப்பட்டதில் 6,900 பேர் இன்னும் சிறையில் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்.

கிளிநொச்சி மக்களோடு இருந்த பல பாதிரியார்களும் இராணுவத்தால் இதேபோன்று கடத்தப்பட்டு, காணாமல் போயுள்ளனர். உயிரோடு இருக்கிறார்களா அல்லது கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்களா என்ற விபரம் இதுவரை தெரியவில்லை[12].

- ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உயிரிழப்புகள் அல்லது காணாமல் போனவர்கள் அல்லது கை,கால் இழந்து அங்கவீனர்களாக இருக்கின்ற சோகம் கேட்போரது நெஞ்சைப் பிழிவதாக உள்ளது. ஒரு சில வீடுகளில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் இராணுவத்தால் கொடூரமாக கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இராணுவத்தால் கடத்திச் செல்லப்பட்டது, காணாமல் ஆக்கப்பட்டது என்று பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது.
- குழந்தைகள், இளம்பெண்கள், இளைஞர்கள், வயோதிகர்கள் என்று குண்டுவீசிக் கொலை செய்யப்பட்டோரின்[13] பட்டியலில் யாரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பச்சிளம் குழந்தைகளைக் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதல்களுக்கு பறிகொடுத்த பெற்றோர், இளம்பெண்களை இராணுவத்தினரின் பாலியல் வன்முறைகளுக்கும், கடத்தப்படுதலுக்கும் பறிகொடுத்த பெற்றோரும் தங்களுடைய சொல்லி அழமுடியாத சோகங்களை பகிர்ந்து கொண்டனர்.
- காணாமல் போனவர்களில் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே இலங்கை அரசு தற்காலிக மரண சான்றிதழ்களை வழங்கியுள்ளது. மற்றவர்களைப் பற்றிய விபரம் சரிவரத் தெரியாத நிலையில், குடும்ப உறுப்பினர்கள் (மனைவி அல்லது குழந்தைகள்) தென்னிலங்கையில் சிங்களப் பகுதிகளில் இருக்கும் சிறைகளுக்குச் சென்று தங்களது உறவுகளைத் தேடுகின்றனர். இந்தத் தேடுதல்களை மேற்கொள்ளும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிரமங்களையும், நடைமுறைச் சிக்கல்களையும் சொல்லிமாளாது. தங்களது குழந்தைகளை வீட்டில் யார் துணையுமின்றி விட்டுவிட்டு, கொழும்பு வரை தனியே பயணம் செய்வது, சிங்களம் மட்டுமே பேசும் சிறை அதிகாரிகளிடம் தமிழில் விவரங்களைச் சொல்லிப் புரியவைப்பது, இலங்கையின் தென்பகுதிகளுக்குச் சென்று வர இரண்டு நாட்கள் பயணப்படுவதற்கான தொகையைச் சேகரிப்பது, ஒரு சிறையில் தங்கள் உறவுகள் இல்லை என்று அடுத்தடுத்த சிறைகளில் சென்று யாருடைய உதவியுமின்றி அலைந்து தேடுவது, சிங்கள வழக்கறிஞர்களின் உதவி என்று ஏதும் இல்லாத நிலையில் சிங்களச் சிறைகளைத் தேடி அலைவதும், பல நாட்கள் அலைந்த பின்பு எந்தப் பயனும் தராதநிலை போன்ற சிரமங்கள் - இறுதியில் காணாமல் போன தங்களது கணவன்மார்கள்/ தந்தையர் / மகன்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று உறுதி செய்யப்படாத நிலையில் மீண்டும் எந்தப் பலனுமின்றி சொந்த ஊருக்கு மீண்டும் திரும்புதல்... இதுபோன்ற வேதனைகளைச் சுமந்தபடி ஆயிரக்கணக்கான இளம்பெண்கள் வெறும் நம்பிக்கையை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு உயிர் வாழ்வதைக் காண்பது கொடுமையிலும் கொடுமையாக இருக்கிறது.
- விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள், ஆதரவாளர்கள் என்று இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக தடுப்பு முகாம்களில் சிறை வைக்கப்பட்டு, விசாரணைக்குப் பின் வெளியே அனுப்பப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் இராணுவத்தின் தொடர் கண்காணிப்பிற்கும்,

---

[12] யாழ்ப்பாணம் மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அருட்தந்தை ஜிம் பிறவுன் 2006-ஆம் ஆண்டு அங்கிருந்து 13 கி.மீ தொலைவில் உள்ள அல்லைப்பிட்டி தீவிற்குச் சென்றுவிட்டு மீண்டும் திரும்புகையில் காணாமல் போனவர் இன்றுவரை திரும்பி வரவே இல்லை.

[13] 2008-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வன்னிப் பகுதியின் (முல்லைத் தீவு, கிளிநொச்சி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களையும் சேர்த்தது) மொத்த மக்கள் தொகை என்று இலங்கை அரசு வழங்கிய புள்ளி விபரம் 4,29,059. ஆனால் போருக்குப் பின்னர் 2009-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 10-ம் நாள் ஐ.நா. அமைப்பு (UNOCHA) வெளியிட்ட புள்ளிவிபரப்படி, அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்த மக்களின் எண்ணிக்கை 2,82,380. இக்கணக்கின்படி விடுபட்டுப்போன 1,46,679 தமிழ் மக்கள் இலங்கை இராணுவத்தால் போரில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

அச்சுறுத்துதலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இராணுவ முகாம்களில் சென்று கையெழுத்திடவும், இராணுவம் அவ்வப்போது அவர்களது வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பதும், அவர்களது நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதுமாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற இராணுவத்தின் செயல்பாடுகள் இவர்களுக்கு உளவியல் ரீதியாக சித்திரவதையைக் கொடுப்பதோடு, ஒட்டுமொத்த குடும்பத்தினரின் மனநிலையையும் மிகவும் பாதிப்பதாக அமைகின்றன.

- இறுதிக் கட்டப்போரில் தப்பி வந்த இளம்பெண்கள் பல இடங்களில் இராணுவத்தினரால் நிர்வாண சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். உடுத்தியிருந்த அனைத்துத் துணிமணிகளையும் அவிழ்க்கச் சொல்லி நிர்வாணமாக வீடியோ கேமரா முன் பதிவு செய்யப்பட்டு சற்றுதூரம் நடக்கவிட்டு முழுக்க சோதனை செய்த பின்னரே மீண்டும் துணிமணிகள் அணிய அனுமதிக்கப்பட்டதாக பாதிக்கப்பட்ட இளம்பெண்கள் தெரிவித்தனர். போரின் கொடுமையிலிருந்து படகில் தப்பியோடி யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தின் பிற இடங்களில் வந்திறங்கிய இளம்பெண்களும் இதுபோன்ற நிர்வாண சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்று பாதிக்கப்பட்ட இளம்பெண்கள் வெட்கத்தோடும், வேதனையோடும் தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

4. கூலிப்படைகள் / துணை இராணுவப் படைகளின் அட்டூழியங்கள்

- ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் (EPDP) கூலிப்படைகளே துணை இராணுவப் படைகளாக (Para Military Forces) தமிழர் வசிப்பிடங்களில் (குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தில்) அதிகமாக செயல்படுகின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் உறுப்பினர்களைக் காட்டிக் கொடுப்பதும், தங்களுக்கோ, அரசுக்கோ வேண்டாத ஜனநாயக சக்திகளை இனங்கண்டு கடத்துவது, அடித்து அச்சுறுத்துவது, மிரட்டுவது, கொலை செய்வது, கட்டப் பஞ்சாயத்து செய்து பணம் பறிப்பது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவதாக பலரும் தெரிவித்தனர். ஆளும் கட்சியோடு இணைந்து அதிகாரத்தில் இருப்பதால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்று ஆட்டம் போடுகிறார்கள் என்று மிகவும் வேதனைப்பட்டு மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இக்கூலிப்படையினரின் அனைத்து வேலைகளுக்கும் இராணுவம் முழு ஆதரவளிக்கின்றது. கூலிப் படையினரின் இதுபோன்ற வேலைகள் சிங்கள இராணுவத்திற்கு மிக அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது; சிங்கள இராணுவத்தின் வேலைகளை இவை எளிதாக்குகின்றன.
- பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிவாரணம் மற்றும் மறுவாழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபடும் பல அமைப்புகளும், தனி நபர்களும், மனித உரிமை ஆர்வலர்களும், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும் இந்த கூலிப் படையினரின் அச்சுறுத்துதலுக்கும், தொடர் மிரட்டலுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்[14]. எதிர்த்துப் பேசினால் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்படும் அபாயமும் உள்ளது.
- ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கே மிகப்பெரிய தாதாக்கள் போலச் செயல்பட்டு தமிழ் மக்களுக்கு தொடர்ந்து பல வகைகளில் இடையூறுகளைக் கொடுத்து வருவதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளில் பல இடங்களில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக மணல் அள்ளுவதும், அவற்றை மிக அதிகமான விலைக்கு மக்களிடம் விற்று பணம் சம்பாதிப்பதுமாக அடாவடி செய்து வருகின்றனர். இதுபோன்ற அனைத்து வேலைகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் முழு ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் இருப்பதாக மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

[14] இதுபோன்ற இராணுவத்தினரின் / துணை இராணுவப் படையினரின் மிரட்டல்கள், அச்சுறுத்துதல்கள் குறித்து 2011 பெப்ருவரி 14-ஆம் தேதி ஐ.நா. மனித உரிமை பேரவைக்கு Pax Romana (ICMICA) சார்பாக ஓர் அறிக்கைத் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. (A/HRC/16/NGO/37, 16th Session, Agenda Item 3)

- ஈழமக்கள் ஜனநாயக கட்சியின் சுவரொட்டிகள் மட்டுமே யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தில் பரவலாக ஒட்டப்பட்டுள்ளன. வேறு எந்தக் கட்சிகளின் சுவரொட்டிகளும் (குறிப்பாக தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு சார்பான சுவரொட்டிகள் எங்கேயும் பார்க்கமுடியவில்லை.) டக்ளஸ் தேவானந்தாவும், மகிந்த ராஜபக்சேவும் சிரித்துக் கொண்டு இருக்கும் சுவரொட்டிகள் யாழ்ப்பாண வீதிகளை அலங்கரிக்கின்றன. இதேபோன்று மாவட்டத்தின் பல இடங்களிலும் இவர்களது படங்கள் தாங்கிய சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பப்பட்டுள்ளன. ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சிக்கு எதிராக பேசுவோர், குரல் கொடுக்கும் இளைஞர்கள் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட்டு, அச்சுறுத்தப்படுவதாக தகவல்கள் வந்தன.

5. மீள்குடியமர்த்தப்படல்

- கொடூரமாக யுத்தம் நடந்த பகுதியான விசுவமடு - மூங்கிலாறு - புதுக்குடியிருப்பு - நந்திக்கடல் பகுதிகளில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இன்னும் மீள்குடியமர்த்தப்படவில்லை. இப்பகுதிகளில் சேதமடைந்த தங்களது வீடுகளை / உடைமைகள் வந்து பார்ப்பதற்குக்கூட இராணுவம் இவர்களை அனுமதிப்பதில்லை. புதுக்குடியிருப்பு முதல் - இரணப்பாலை - முல்லைத்தீவு - மாத்தளன் - வட்டுவால் - நந்திக்கடல் பகுதிகள் அனைத்தும் முழுக்க முழுக்க இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டிலே இன்றும் உள்ளது. போர் முடிந்து இரண்டு ஆண்டுகள் இரண்டு மாதங்கள் ஆன பின்னரும் பொதுமக்களுக்காக இப்பாதை திறக்கப்படாமல் இராணுவத்தின் பயன்பாட்டில் மட்டுமே இருக்கிறது.
- யுத்தத்தின் கடைசிப் பகுதிகளில் வெளியேறிய பொதுமக்கள் அனைவரும் இன்னும் செட்டிகுளம் முகாம்களில் இராணுவத்தால் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏறக்குறைய 60,000 பேர் இவ்வாறு இன்னும் வீடுகளுக்கு அனுப்பப்படாமல் முகாம்களிலே இருப்பதாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்கள் சொந்த ஊர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டால் இறுதிக்கட்ட யுத்தத்தின் அழிவுகளிலிருந்து மீண்டும் பழைய நினைவுகள் திரும்பி பிரச்சனைகள் உருவாகக்கூடும் என்று இலங்கை அரசு எண்ணுவதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். எனவே இவர்களை வேறு எங்காவது குடியமர்த்த அரசு திட்டம் வைத்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.

6. போருக்குப் பின் நிவாரணம்

- போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் பலருக்கு முகாம்களில் இருந்து சொந்த இடங்களுக்கு அனுப்பப்படும் போது ரூ.25,000/- (சிங்கள ரூபாய் மதிப்பில்) வழங்கப்பட்டுள்ளது. ரூ.5,000/- அல்லது ரூ.10,000/- பணமாகவும், மீதித்தொகை வங்கியில் கையிருப்பாகவும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதவிர நான்கைந்து மாதங்களுக்கு கொஞ்சம் அரிசி, சர்க்கரை, மாவு ஆகியவை நிவாரணப் பொருட்களாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதைத் தவிர பெரிய அளவில் நிவாரணம் என்று ஏதும் வழங்கப்படவில்லை.
- போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இந்திய அரசு (3 ½ இலட்சம் இந்திய ரூபாய்[15] மதிப்பில்) 50,000 வீடுகள் கட்டித் தரும் என்ற அறிவிப்பு ஊடகங்களில் பரவலாக பேசப்பட்டதே தவிர, அதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் பெரிய அளவில் ஏதும் தொடங்கப்படவில்லை. இலங்கை அரசும் ரூ.3.25 இலட்சம் மட்டுமே (இலங்கை ரூபாய் மதிப்பில்) பாதிக்கப்பட்டோருக்கு தரப்போவதாக செய்திகள் வெளிவந்துள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். இந்த வீடுகளில் பெரும்பாலானவை சிங்களவர்களுக்கும், போரில் ஈடுபட்ட சிங்கள இராணுவத்தினருக்குமே

[15] இந்திய ரூபாய் 3.50 இலட்சம் என்பது இலங்கை ரூபாய் மதிப்பில் 7 இலட்சம் ஆகும்.

இலங்கை அரசால் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடப்பதாக பலரும் தங்கள் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

- போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு பிற நாடுகளால் வழங்கப்பட்ட நிவாரணம் மற்றும் மறுவாழ்வு வசதிகளை சில இடங்களில் சிங்கள இராணுவமே அனுபவித்து வருகிறது. (மன்னார் மாவட்டத்தில் விடத்தல்தீவு என்ற கிராமத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு நிவாரணமாக வழங்கப்பட்ட அஸ்பெஸ்டாஸ் மற்றும் அலுமினியத் தகடுகள் இராணுவ முகாம்களில் பயன்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.
- சிறப்பாக அனைத்து வசதிகளுடன் வடிவமைக்கப்பட்ட இலங்கை இராணுவ முகாம்களுக்கு மறுபுறம் (சாலைகளுக்கு எதிரில்), பாதிக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழர்கள் தகர சீட்டுகள் (அல்லது) அஸ்பெஸ்டாஸ் கூரை போடப்பட்ட குடிசைகளில் மின்சார வசதியோ, தண்ணீர் வசதிகளோ எதுவும் இல்லாமல் வாழ்க்கையை ஓட்டுகின்றனர்.

7. வாழ்வாதாரங்கள் பாதிப்பு - தொழில் செய்ய இயலாமை

- சிங்களக் கப்பற்படையின் கெடுபிடியால் மீனவர்கள் மீன்பிடித் தொழிலைச் சுதந்திரமாக செய்யமுடியவில்லை. நல்ல இறால்கள் கிடைக்கும் நந்திக்கடல் பகுதியில் சீனக் கம்பெனிகள் மீன்பிடித் தொழில் செய்வதற்கு இலங்கை அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். தரமான மீன்கள், நல்ல இறால்கள் அனைத்தும் பதப்படுத்தப்பட்டு கொழும்புவிற்கும், அங்கே இருந்து பிற நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களும் தமிழர் பகுதியின் அனைத்து வளங்களும் இவ்வாறு சுரண்டப்பட்டு மற்றவர்கள் எடுத்துச் செல்ல, தமிழ் மக்களுக்கு முற்றிலுமாக மறுக்கப்பட்டு உள்ளது.
- வன்னிப் பெருநிலத்தில் விவசாய நிலங்கள் பலவும் விவசாயம் செய்யப்படாது அப்படியே கிடக்கின்றன. பரந்தனிலிருந்து முரசுமோட்டை, பண்டாவிளை, புளியம்பொக்கணை, தருமபுரம் வரை உள்ள வயல்வெளிப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கே நெல் விவசாயம் இப்போது தொடங்கியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. வங்கிகளில் கடன் வாங்கி இதுபோன்று தமிழ் மக்கள் இப்போது விவசாயம் செய்யத் தொடங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்தனர்.

8. புனரமைப்புப் பணிகள்

- போரில் பாதிக்கப்பட்ட வடக்குப் பகுதிகளில் புனரமைப்பு பணிகள் என்று பெரிய அளவில் ஏதுவுமே நடைபெறவில்லை. போரில் சிதைக்கப்பட்ட வீடுகள், கட்டிடங்கள் அனைத்துமே சேதமடைந்த நிலையில் அப்படியேதான் உள்ளன. கிளிநொச்சிப் பகுதியில் தோட்டங்களுக்கு மத்தியில் வசதி வாய்ப்புகளோடு செழிப்பாக வாழ்ந்த தமிழர்களின் வீடுகள் குண்டு வீச்சுகளுக்கு இலக்காகிய நிலையிலேயே இன்றும் உள்ளன. எந்த வீடுகளுக்கும் மேற்கூரைகள் எதுவும் இல்லை. கதவுகள், சன்னல்கள் அனைத்தும் உடைபட்டு சிதிலமடைந்த நிலையில் பராமரிப்பின்றியே இன்னமும் கிடக்கின்றன. அவ்வப்போது சேதமடைந்த தங்கள் வீடுகளையும், தோட்டங்களையும் வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்றுவிடுகின்றனர்.
- ‘வடக்கின் வசந்தம்’ என்ற திட்டத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், கிளிநொச்சி மாவட்டங்களில் இலங்கை அரசின் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சகத்தால் புனரமைப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக பல இடங்களில் தகவல் பலகைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஆக்கப்பூர்வ வேலைகள் ஏதும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.
- போரில் பாதிக்கப்பட்ட இப்பகுதிகளில் மறுவாழ்வு / புனரமைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்கள் பெரிய அளவில் இலங்கை அரசால்

அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஐ.நா. அமைப்பின் சிறப்பு நிறுவனங்களான UNICEF, UNHCR, FAO, UNDP போன்றவை ஒரு சில மறுவாழ்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆங்காங்கே இந்த நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளும் பணிகள் குறித்த தகவல் பலகைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர, பெரிய அளவில் புனரமைப்பு / மறுகட்டமைப்புப் பணிகள் நடைபெறவில்லை.

- கிளிநொச்சியில் கடந்த ஒராண்டில் புதிதாக பல வங்கிகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய சேமிப்பு வங்கி, கொமர்ஷியல் வங்கி PAN Asia Bank, மக்கள் வங்கி, சம்பத் வங்கி, Hatton National Bank என்று பல வங்கிகள் தங்கள் கிளைகளைத் திறந்துள்ளன. ஏற்கெனவே போரில் பாதிக்கப்பட்டு நொறுங்கிப்போன தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதாகக் கூறி கடுமையான வட்டி விகிதத்தோடு கடன்களை வழங்க இவ்வங்கிகள் முன்வருகிறார்கள். மீண்டும் வன்னி மக்களை பொருளாதார ரீதியாக அடிமைப்படுத்தும் முயற்சிகளில் இந்த வங்கிகள் இதுபோன்று கடன் கொடுக்கும் வேலைகளில் ஈடுபடுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

- மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத் தீவு மாவட்டங்களில் A9 நெடுஞ்சாலை தவிர ஏனைய சாலைகள் பெரும்பாலானவை குண்டும் குண்டும் குழியுமாகவே கிடக்கின்றன. மண் சாலைகளான இவற்றின் வழியே அதிகமான போக்குவரத்து வசதிகளின்றி தமிழ் மக்கள் அல்லல்படுகின்றனர். (மன்னாரிலிருந்து மருதமடு, முழங்காவில் வழியாக கிளிநொச்சி [70கி.மீ] வந்துசேர ஏறக்குறைய 7 மணி நேரம் ஆனது.) போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாமல் பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு உள்ளாகின்றனர்; தொழில் செய்ய விரும்பும் நபர்களும் கூடுதலான பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றனர்.

- இலங்கையில் உள்ளாட்சித் தேர்தல் இம்மாதம் 23-ஆம் தேதி நடைபெற இருப்பதால் தமிழ் மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக ஆங்காங்கே சாலைப் பராமரிப்பு வேலைகளையும், ஒருசில மேம்பாட்டுத் திட்ட அறிவிப்புகளையும் அரசு மேற்கொள்வதாக மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

- A9 நெடுஞ்சாலையை கிளிநொச்சியை ஒட்டியுள்ள பகுதிகளில் ஆங்காங்கே பழுதுபார்ப்பதும், சாலையை அகலப்படுத்தும் விரிவாக்கப் பணிகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற சாலை பராமரிப்பு - பழுதுபார்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவோர் பெரும்பாலும் சிங்களவர்களாகவும், ஒரு சிலர் தமிழர்களாகவும் உள்ளனர். சீனா கம்பெனிகளுக்கும் சிங்களவர்களுக்குமே இதுபோன்ற காண்ட்ராக்டுகள் விடப்படுவதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

- மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் பெரும்பாலான இடங்களில் தமிழர் வசிப்பிடங்களில் இன்னும் மின்வசதியோ, குடிநீர் வசதிகளோ செய்து தரப்படவில்லை. மின்சாரம் இன்றி மக்கள் மிகுந்த அவதிக்குள்ளாகின்றனர். குழந்தைகள் படிப்பு வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறது. இரவு நேரங்களில் பெண்கள் சாலைகளில் நடமாடப் பயப்படுகின்றனர்.

9. கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்படல்

- மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களின் பல இடங்களில் புதைக்கப்பட்ட கண்ணிவெடிகள் பல இன்னும் அகற்றப்படவில்லை; ஆபத்தான பகுதிகள் என்று பலகைகள் ஆங்காங்கே எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இராணுவத்திற்குத் தேவைப்படும் இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்வதற்காக (தமிழ் மக்கள் செல்லக்கூடாது என்ற நோக்கில்) இவ்வாறு பலகைகளை இராணுவமே எழுதி வைத்துள்ளதாக மக்கள் சொல்கின்றனர்.

- பிற நாட்டு அமைப்புகளை கண்ணிவெடி அகற்றும் பணியில் ஈடுபடுத்த இலங்கை இராணுவம் தயங்குகிறது. கண்ணிவெடிகளை அகற்றும்போது சிங்கள இராணுவம் முழுமையாகச்

செயல்படாமல் வேண்டுமென்றே சிற்சில இடங்களில் வெடிகள் சிலவற்றை விட்டுச் சென்றுள்ளதாகவும் மக்கள் கூறுகின்றனர். இப்பணிகளில் பிற நாட்டு அமைப்புகளை ஈடுபடுத்தாதற்குக் காரணம்; கண்ணி வெடிகளை அகற்றும்போது போரில் இராணுவத்தால் கொல்லப்பட்டு, புதைக்கப்பட்ட தமிழர்களின் உடல்கள் தென்படலாம்; அவை வெளியே வரும்போது அவ்வுடல்கள் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலை வரும் என்று இலங்கை இராணுவமே இவற்றைத் தவிர்த்துவிட்டது என்றும் கூறுகின்றனர்.

10. கணவன்மாரை இழந்த விதவைகள்

- போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்க்குடும்பங்களில் கணவரை இழந்த விதவைகளின் நிலைமை மிக மிக மோசமாகவும், பரிதாபத்திற்கு உரியதாகவும் உள்ளது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் 50, 70 என்று இளம்விதவைகள் உள்ளனர்[16]. தொழில்கள் செய்யவோ, குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கவோ வழிவகையுமின்றி வாழ்க்கையை ஓட்டுவதற்கே மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

11. கொடூரமான போரின் விளைவுகள்...

- கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான விளைநிலங்கள், தென்னந்தோப்புகள், மாந்தோப்புகள், பனைமரங்கள் அனைத்தும் போரின் உக்கிரத்திற்கு இன்னும் மௌனசாட்சிகளாகவே இருக்கின்றன. குண்டு வீச்சுகளுக்கு இரையான பனைமரங்கள் தீக்கருகி மொட்டையாக நின்று கொண்டிருக்கின்றன. (எ.கா. யாழ் மாவட்டத்தில் முகமாலை, முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பல இடங்கள்)
- கிளிநொச்சி, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளில் சாலைகளில் தமிழர்கள் ஐந்தாறு பேர் சேர்ந்து நிற்கவோ, சுதந்திரமாகக் கூடிப்பேசவோ அச்சப்படும் நிலை உள்ளது. தமிழர்களில் பலரை இலங்கை அரசே உளவு வேலை பார்ப்பதற்கும், போராளிகளைப் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்கவும் உலவவிட்டு இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர். நான்கைந்து பேர் சந்தித்துப் பேசும் இடங்களில் கூட யார், என்ன பேசுகிறார்கள் என்ற தகவல்கள் உடனுக்குடன் இராணுவத்திற்குச் செல்வதால், மக்கள் சுதந்திரமாகப் பேசவோ, மாற்றுக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவோ அஞ்சுகின்றனர். (இதுபோன்று பேசுபவர்கள் உடனே இராணுவத்தால் கண்காணிக்கப்படுவதாகவும், மிரட்டப்படுவதாகவும் தகவல்கள் கிடைத்தன)
- போரில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இடப்பெயர்வு என்பது அவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிட்டது. போர் உச்சகட்ட நேரத்தில் 2008 செப்டம்பர் - 2009 மே வரை கிளிநொச்சியிலிருந்து புதுக்குடியிருப்பு - நந்திக்கடல் வரை தங்களது பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு நகர்ந்து நகர்ந்து சென்று மழையிலும், வெயிலிலும் வெட்டவெளியில் தொடர்ந்த ஷெல் தாக்குதல்களுக்கு மத்தியில் சிறு சிறு டெண்ட்கள் அடித்து தங்கி, உறங்கி, காலைக் கடன்களை முடித்து, அங்கே சமைத்து, சாப்பிட்டு, சொல்லிமாளா துயரத்தை மீண்டும் நினைவுபடுத்த மறுக்கிறார்கள். நான்கு இலட்சம் தமிழர்கள் இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்து

[16] போரில் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாவட்டங்களில் 89,000 விதவைகள் உள்ளதாக (வடக்கில் 40,000, கிழக்கில் 49,000 விதவைகள் இருப்பதாக) புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. மட்டக்களப்பில் 25,000 விதவைகளும், அவர்களில் 12,000-க்கும் அதிகமானோர் 40 வயதிற்குக் குறைவானவர்கள் என்றும், ஏறக்குறைய 8,000 விதவைகள் மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தாயாக இருப்பதாகவும் செய்திகள் கூறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் 2,461 விதவைகளும், 417 ஆதரவற்ற சிறுவர்களும், 1,177 குழந்தைகள் ஒரு பெற்றோரை இழந்தவர்களும் என்று புள்ளிவிபரம் கூறுகிறது. (The Women they left behind, Nabeela Hussain, Daily Mirror, Colombo Edition, 11 July 2011, p.9)

சொல்லொண்ணா துயரங்களை கடந்து வந்த சோகம் அவர்களது முகங்களிலிருந்தும் மறையவில்லை.

- போரின் போது இராணுவத் தாக்குதல்களுக்கு பள்ளிகள், மக்கள் வாழ்விடங்கள், (இந்துக் கோவில்கள், தேவாலயங்கள்) என்று எதுவுமே தப்பவில்லை. போருக்கான அடிப்படை நெறிமுறைகள் எதுவுமே பின்பற்றப்படவில்லை. (போரின் தாக்குதலுக்கு இலக்கான பல பள்ளிக் கூடங்கள், கிறித்தவ தேவாலயங்கள் அப்படியே மௌன சாட்சியங்களாக இன்றும் நிற்கின்றன).
- போரில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள தமிழ்ப் பெண்கள் பாலியல் தொழிலுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். கட்டாயத்தாலும், வறுமையின் கொடூரத்தாலும் பாலியல் தொழிலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் தமிழ்ப் பெண்களின் சூழல் மிகக் கொடுமையானது. மறுகட்டமைப்புப் பணிகளில் ஈடுபடும் பிறநாட்டு (சப்பான், கொரிய நாடுகளைச் சேர்ந்த) பணியாட்கள் தமிழ்ப் பெண்களை பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதாகவும், தமிழ்ப் பெண்களை ஈடுபடுத்த இதற்கென்றே தனியாக புரோக்கர்கள் இருப்பதாகவும், சில வெளிநாட்டு நபர்கள் ஒரு இரவுக்கு ரூ.10,000/- (இலங்கை ரூபாய் மதிப்பில்) கொடுப்பதற்கு தயாராக இருப்பதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.
- போரினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்க் குழந்தைகளிடம் அதிகமான வன்முறை உணர்வு பெருகியிருப்பதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. முப்பது ஆண்டுகளாக குண்டு வீச்சுகளுக்கு இலக்காகி சண்டைகள், பாதிப்புகள், உயிரிழப்புகளை மட்டுமே பார்த்து வளர்ந்த சமூகத்தின் மீது அதன் கொடூரமான தாக்கங்கள் இருப்பதைக் கண்கூடாக காணமுடிகிறது.
- இறுதிக்கட்டப்போரில் இறந்த தமிழர்களின் உடல்களும் / சேதமடைந்த பொருட்களும் ஆங்காங்கே கிணறுகளிலும், நீர்நிலைகளிலும் இராணுவத்தினரால் கொட்டப்பட்டதாகத் தெரிவித்தனர்.

12. மற்றவை

- விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்து வீரச்சாவு அடைந்த இளைஞர்களின் நினைவு நாளை அந்த குடும்ப உறுப்பினர்கள் நினைவு கூறுவதற்கும், அவர்களுக்கான சடங்குகளைச் செய்வதற்கும் இராணுவம் முற்றிலுமாகத் தடைவிதிக்கிறது. போரில் உயிர்நீத்த போராளிகளின் நினைவு தினத்தைக் கூட அவர்கள் உறவுகள் அனுசரிப்பதைத் தடுக்கும் கொடூரம் உலகில் வேறெங்கும் இல்லை.
- போரில் இறந்த, கொல்லப்பட்ட, கடத்தப்பட்ட, காணாமல்போன தமிழ் இளைஞர்களின் விபரங்களைச் சேகரிக்கும் மனித உரிமை அமைப்புகள், இதுபோன்ற உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் இதழாளர்கள், பொது நல அமைப்புகள், தனிநபர்கள் அரசின் தொடர்ந்த கண்காணிப்பிற்கும் அச்சுறுத்துதலுக்கும் உள்ளாகின்றனர். சில வேளைகளில் இதுபோன்ற பணிகளில் ஈடுபாட்டோடு செயல்படும் நபர்கள் திடீரென்று கடத்தப்படுகிறார்கள்[17]. இது மனித உரிமைப் பணிக்கு மிகப்பெரிய சவாலாகவும், சிக்கல் நிறைந்ததாகவும் உள்ளது.

---

[17] இலங்கையில் மனித உரிமை செயல்பாட்டாளர்கள் தொடர்ந்து வெள்ளை வேன்களில் கடத்தப்பட்டு, காணாமல் போவது குறித்து சித்திரவதைக்கு எதிரான பன்னாட்டு அமைப்பு (OMCT) தனது ஆதங்கத்தை பலமுறை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. 2010-ஆம் ஆண்டு பெப்ருவரி 11 அன்று பொலனருவா நகரில் கடத்தப்பட்டு, காணாமல் போன மனித உரிமை செயல்பாட்டாளர் திரு. பட்டாணி ரஷீக் (FORUM – ASIA என்ற மனித உரிமை அமைப்பின் செயற்குழு உறுப்பினரும், CTF என்ற அமைப்பின் நிர்வாக அறங்காவலரும் ஆவார்), 500 நாட்கள் தாண்டியும் எந்தத் தகவலும் இல்லை.

- புத்தளம் - மன்னார், விடத்தல் தீவு - முழங்காவில் - முருகண்டி, கிளிநொச்சி - ஓமந்தை போன்ற சாலைகளின் இருமருங்கிலும் ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு அனைத்து மரங்களையும் இராணுவம் வெட்டி அழித்துள்ளது. விடுதலைப் புலிகளின் நடமாட்டத்தைக் கண்காணிக்கவும், அவர்களது ஊருடுவலைத் தடுக்கவுமே இந்த ஏற்பாடு என்று சொல்லப்படுகிறது.

- இறுதிக்கட்டப் போரில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் தமிழ் மக்கள் கொடுமையான போரின் தாக்குதல்கள் - பாதிப்புகள் - ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியிலிருந்து இன்னும் மீளாத நிலையில் இலங்கை அரசு கிளிநொச்சி நகரில் பெரிய பெரிய விழாக் கொண்டாட்டங்களை, இன்னிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி தமிழ் மக்களைத் திசைதிருப்பும் முயற்சிகளில் - தமிழர்கள் சகஜ நிலைக்குத் திரும்பிவிட்டதாக பிற நாடுகளுக்கு பொய்ப்பிம்பத்தைக் காட்டும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறது. இவ்வார இறுதியில் இலங்கை அரசு கிளிநொச்சியில் ஏற்பாடு செய்யும் பிரம்மாண்ட இன்னிசை கலை இரவு கொண்டாட்டத்திற்கான அரங்க வடிவமைப்பு வேலைகள் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்ததை நாங்கள் கண்டோம். இந்நிகழ்ச்சிக்கு தமிழகத்திலிருந்து திரைப்படப் பின்னணிப் பாடகர்கள் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாக அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்[18]. போரில் அடிபட்ட தமிழர்கள் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து ரசிக்கவும், ஆடல் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு சிங்கள இசைக் குழுக்களும், தமிழ் சினிமா பின்னணிப் பாடகர்களும் என்ற ரீதியில் சிங்கள அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

- A9 நெடுஞ்சாலையில் கிளிநொச்சிக்குத் தெற்கே முருகண்டியில் பசில் ராஜபக்ஷேவுக்குச் சொந்தமான ஒரு பெரிய ஓட்டல் அண்மையில் கட்டப்பட்டுள்ளது[19].

- இலண்டன் சேனல் 4 அண்மையில் ஒளிபரப்பிய ‘இலங்கையின் கொலைக்களம்’ என்ற ஆவணப்படத்தை தமிழ் மக்கள் பார்த்துள்ளனர். இவ்வளவு காலம் கடந்தாவது சர்வதேசச் சமூகமும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சனையை விவாதிக்க ஆரம்பித்துள்ளதே என்ற எண்ணம் இருப்பினும், அந்த ஆவணப்படத்தில் காட்டப்பட்டு இருப்பது போர்க் காலங்களில் சிங்கள இராணுவம் அரங்கேற்றிய கொடூரங்களில் நூறில் ஒரு பங்கு கூட இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

- ஐ.நா. நிபுணர்குழு அறிக்கையும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு ஆறுதல் தரக்கூடிய விஷயம் என்றாலும், மிகவும் தாமதமாக செயல்பட்ட ஐ.நா. அவையின் மீது கடுமையான அதிருப்தியும், உக்கிரமான போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் தங்களை நிர்க்கதியாக்கிவிட்டு ஓடிவிட்ட ஐ.நா. அமைப்புகள் மீது கடுமையான கோபத்தையும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் காணமுடிந்தது.

- இலங்கை அரசு நடத்திய கொடூரமான போருக்கு இந்திய அரசு முழுக்க முழுக்கத் துணைநின்றதை ஈழத்தமிழர்கள் ஜீரணிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். ஆயுதங்கள் வழங்கி, தமிழ் இனஅழிப்புக்கு[20] அனைத்து வகையிலும் சிங்கள இனவெறி அரசுக்கு முழு

---

[18] தமிழ்த் திரைப்படப் பின்னணிப் பாடகர்கள் மனோ உட்பட பலரும் முதலில் இந்த இன்னிசை நிகழ்ச்சிக்கு ஒப்புக்கொண்டு, பின்னர் தமிழகத்திலிருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்பியதும் அந்நிகழ்ச்சிக்கு செல்லாமல் தமிழகம் திரும்பியதாக செய்திகள் ஜூலை 19, 20-ல் தமிழக ஊடகங்களில் வெளிவந்தன.

[19] A9 நெடுஞ்சாலையில் செல்லும் அனைத்து வாகனங்களும் இந்த இடத்தில் சற்று நேரம் நின்று, அங்கே இருக்கும் முருகன் கோவிலில் சாமி கும்பிட்டுவிட்டுச் செல்வது வழக்கம்

[20] இறுதிக்கட்டப் போரில் களத்தில் இந்திய, சீன நாட்டுப் படையினர் ஈடுபட்டிருந்ததாக கடைசி யுத்தப் பகுதியில் இருந்த பலரும் கூறினர்.

உதவிகளையும் செய்த இந்திய அரசின் துரோகத்தையும், அதற்குத் துணைபோன திமுக அரசின் துரோகத்தையும் ஈழத்தமிழர்கள் மறக்கவில்லை.

- அண்மையில் அஇஅதிமுக தலைமையிலான தமிழக அரசு சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வந்த தீர்மானம் ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் விஷயமாக உள்ளது என்று கூறுகிறார்கள்.
- கிளிநொச்சியில் (A9 நெடுஞ்சாலையில்) விடுதலைப்புலிகளால் நடத்தப்பட்ட சிறந்த உணவகங்கள் சிங்கள இராணுவத்தினரால் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டதாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. (சேரன் சுவையகம் என்ற ஒரு பெயர்ப்பலகை விசுவமடு ஊருக்கு அருகே கிடந்ததைக் காணமுடிந்தது.)
- சிங்கள இராணுவம் பயன்படுத்தும் பல வாகனங்கள் இந்தியாவிலிருந்து அசோக் லேலண்டு தயாரிப்பில் உருவானவை என்று தெரிகிறது.
- போரில் பாதிக்கப்பட்ட / பெற்றோரை இழந்த அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு சிறப்பான திட்டங்கள் ஏதும் இல்லை. கிறித்தவ அமைப்புகள் நடத்தும் அநாதை இல்லங்களில் இதேபோன்று சிறுவர்கள், சிறுமிகள் தங்கி படிக்கின்றனர்.
- இலங்கையின் தென்பகுதியில் வசிக்கும் சிங்களவர்களுக்கு வட பகுதியில் நடைபெற்ற போர் பற்றிய உண்மையான விபரங்களை இலங்கை அரசு தெரிவிக்கவில்லை. இலங்கை அரசும் சிங்கள இனவெறிப் பிக்குகளும், சிங்கள ஊடகங்களும் 'பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிரான போர்' என்ற ரீதியில்தான் சிங்கள மக்களிடம் திட்டமிட்டு பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டன. ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களை திட்டமிட்டு ஒழித்த இனப்படுகொலை என்ற உண்மை பரவலாக சிங்களவர்கள் மத்தியில் செல்லவில்லை. தீவிர இடதுசாரி இயக்கங்களும் இதுபோன்ற சிந்தனையையே கொண்டிருக்கின்றன.
- இறுதிக்கட்டப் போரின்போது நடைபெற்ற உரிமை மீறல்களை விசாரிக்க இலங்கை அரசு நியமித்த 'கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் சமரச முயற்சிகளுக்கான ஆணையம்' (LLRC)[21], ஒரு கண்துடைப்பு என்பதை தமிழ் மக்கள் கருதுகின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் புகார்களை முறைப்படி விசாரிக்கவோ அல்லது தமிழர்களின் பாதிப்புகளை முழுமையாக கேட்கவுமான நிலையில் அந்த ஆணையம்[22] இல்லை என்று தெரிவிக்கின்றனர்.
- அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட மாவட்ட முகவர்கள் (GA), பிரதேச சபைகள் (GS) இலங்கை அரசின் கைப்பாவைகளாக செயல்படுகின்றனவே தவிர, தமிழ் மக்களின் உண்மையான தேவைகளையும், எண்ணங்களையும் அரசாங்கத்திடம் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை.

---

[21] இந்த ஆணையத்திற்கு மன்னார் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க ஆயர் மேதகு ராயப்பு அவர்கள் 2011, ஜனவரி 8-ம் தேதி அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பித்துள்ளார். அதில் உடனடியாக தீர்க்கப்பட வேண்டிய பல முக்கிய பிரச்சனைகளை முன்வைக்கிறார். இராணுவத்தால் கடத்தப்படுதல், காரணமின்றி சந்தேகத்தின் பெயரில் சிறை வைத்தல், கொல்லப்படுதல் போன்ற பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு, எடுக்கப்பட வேண்டிய முடிவுகள் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

[22] இறுதிக்கட்டப் போரில் நடந்த உரிமை மீறல்கள் குறித்து திறந்த மனதோடு வெளிப்படையாக விசாரணை செய்யத் தொடங்கினால் போர்க்குற்றங்கள் குறித்த விசாரணை என்ற நிலைக்கு இட்டுச் சென்று அதுகுறித்த சாட்சியங்களும், தடயங்களும் வெளியே தெரியவரும் என்று பயந்து, அம்முயற்சியில் இறங்குவதை இலங்கை அரசு தவிர்த்து வருவதாக ஆசிய மனித உரிமை ஆணையம் தனது அறிக்கையில் (Sri Lanka: The State of Human Rights in 2010, Constitutionally entrenched impunity) இலங்கையை குற்றம் சாட்டுகிறது. போர்க்குற்றங்களையும் நடந்த மிகக் கொடுமையான மனித உரிமை மீறல்களையும் விசாரிக்க அரசு நியமித்த 'கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் சமரச ஆணையத்திற்கு' அதிகார வரம்போ எல்லையோ இல்லை என்றும் அவ்வாணையத்தின் செயல்பாட்டை இவ்வறிக்கை கடுமையாக விமர்சிக்கிறது.

- கொடூரமான போரின்போது போர் நிறுத்தம் கோரியும், ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைக்காகவும் உயிர் துறந்த தமிழக இளைஞர்களை நன்றியுணர்வோடு நினைத்துப் பார்க்கின்றனர். காங்கிரசு கட்சியும், திமுக அரசும் தங்களுக்குத் துரோகம் இழைத்தாலும், தமிழக மக்கள் தங்களுக்காக நிற்கிறார்கள் என்று எண்ணுகின்றனர். (இறுதிக்கட்டப் போர் நடைபெறும் நேரத்தில் கடைசிவரை இந்திய அரசு போரை நிறுத்தி தங்களைக் காப்பாற்றி விடாதா என்று ஏங்கித் தவித்துள்ளனர். தமிழக அரசு தங்களைக் கைவிடாது என்ற நம்பிக்கையும் பொய்த்துப் போனதாக கூறுகின்றனர்.)

ஆ. பரிந்துரைகள்

1. ஈழத்தமிழர் வசிப்பிடங்களான இலங்கையின் வடகிழக்கு பகுதிகளில் இலங்கை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கும் அனைத்து இராணுவ முகாம்களையும் உடனே அகற்ற வேண்டும். சிங்கள இராணுவத்தினர் மற்றும் கப்பற்படையினர் நடமாட்டம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு வகையான அச்சத்தையும், பாதுகாப்பின்மையையும் ஏற்படுத்தி தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டத்தைத் தடுப்பதாக அமைவதால் இலங்கை அரசு இந்த இராணுவ முகாம்களை தாமதமின்றி உடனே அகற்ற வேண்டும். இந்நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள இந்திய அரசும், பிற நாடுகளும் இலங்கை அரசை வற்புறுத்த வேண்டும்.
2. தமிழரின் தாயகப் பூமியில் போருக்குப் பின்னர் தீவிரமாக நடைபெறும் சிங்கள - பௌத்தமயமாக்கல் உடனே நிறுத்தப்பட வேண்டும். ஏற்கெனவே போரில் மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, சொல்லொண்ணாத் துயரங்களை அனுபவித்து மீள இயலாத நிலையில் இருக்கும் ஈழத் தமிழர்களின் உணர்வுகளை மேலும் மேலும் புண்படுத்துவதாக அமைகிறது. புத்த விகாரைகளைக் கட்டுவதும், சிங்கள மொழியை தமிழ் மக்கள் மீது திணிப்பதும் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் இந்திய அரசும், ஐ.நா. அவையும் இலங்கை அரசிற்கு கூடுதல் அழுத்தம் தர வேண்டும்.
3. தமிழர்களின் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடைபெறுவது உடனடியாகத் தடுக்கப்பட வேண்டும். தமிழர்களிடையே அச்ச உணர்வைப் போக்கி, பாதுகாப்பு உணர்வை உருவாக்கிட இலங்கை அரசு சிங்களவர்களைத் தமிழர் வசிக்கும் பகுதிகளில் குடியமர்த்தக் கூடாது.
4. நான்காவது ஈழப்போர் தொடங்கியதிலிருந்து கடந்த 5 ஆண்டுகளாக தமிழர் வசிக்கும் பகுதிகளில் இராணுவத்தினராலும், துணை ராணுவக்கூலிப் படையினராலும் கடத்தப்பட்டு, காணாமல் போயுள்ளவர்களின் பட்டியலை இலங்கை அரசு உடனே வெளியிட வேண்டும். அங்கு காணாமல் போனவர்களின் இன்றைய நிலை குறித்த வெள்ளை அறிக்கை வெளியிடப்பட வேண்டும். எந்தெந்த தடுப்பு முகாம்களில் அல்லது சிறைகளில் எத்தனைத் தமிழர்கள் இப்போது வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது குறித்த நிலவரத்தை இலங்கை அரசு உடனடியாக வெளியிட வேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு இகுறித்த தகவல்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர்கள் உறவினர்கள் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.
5. இவ்வாறு கடத்தப்பட்டோர் / காணாமல் போனவர்கள் / குற்றம் சுமத்தப்பட்டோர் மீது விரைவாக விசாரணை நடத்தப்பட்டு குற்றம் நிரூபிக்கப்படாத பட்சத்தில் உடனடியாக அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். விசாரணை செய்யப்படாமல், விசாரணைக் கைதிகளாக பல ஆண்டுகளாக சிறைச்சாலைகளில் இருக்கும் அப்பாவித் தமிழர்கள் உடனே விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்.
6. இதுவரை சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு அல்லது கடத்தப்பட்டு, இலங்கை இராணுவத்தால் கொலை செய்யப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்களின் பட்டியலையும், கடத்தப்பட்டு, பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட தமிழ் இளம்பெண்களின்

பட்டியலையும் உடனே இலங்கை அரசு வெளியிட வேண்டும். எங்கு, என்ன குற்றத்திற்காக யாரால் எப்படி கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது குறித்த விரிவான வெளிப்படையான விசாரணை ஐ.நா. அவையின் கண்காணிப்பில் பன்னாட்டு மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் மேற்பார்வையில் நடைபெற வேண்டும்.

7. போரினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு, வாழ்வாதாரங்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு, வாழ்விழந்து நிற்கும் தமிழ் மக்கள் மீண்டும் தங்களது வாழ்க்கையைக் கண்ணியமாகத் தொடங்குவதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து தருவதற்கு இலங்கை அரசு முன்வர வேண்டும். வட-கிழக்கு மாவட்டங்களில் சேதமடைந்த அனைத்து வீடுகளையும் புதுப்பித்து, பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளை இலங்கை அரசு செய்ய வேண்டும். தொழில் தொடங்குவதற்கான கருவிகள், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித்தலுக்கான அனைத்து வழிவகைகளையும் இலங்கை அரசு செய்து தர முன்வர வேண்டும். மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களில் மீளக் குடியமர்வதற்கு அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் இலங்கை அரசு செய்ய வேண்டும்.
8. இந்திய அரசு கட்டித் தருவதாக வாக்களித்துள்ள 50,000 வீடுகள் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு முழுமையாக, முறையாகச் சென்றடைய வேண்டும். அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி தமிழ் மக்களுக்குச் சென்றடைகிறதா என்பதை இந்திய அரசு தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டும்.
9. போரில் பாதிக்கப்பட்ட வடகிழக்குப் பகுதிகளில் சாலைகள் அனைத்தும் முறையாக, விரைவாக பழுதுபார்க்கப்பட்டு, விரிவாக்கப்பட்டு தமிழ் மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு உகந்த வகையில் திறந்துவிடப்பட வேண்டும்.
10. நிவாரணம் - மறுவாழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபட விரும்பும் சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களை இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் முழுமையாக அனுமதித்து, போரில் பாதிக்கப்பட்ட இப்பகுதிகளில் மறுவாழ்வு / புனரமைப்புப் பணிகள் விரைந்து நடைபெற இலங்கை அரசு உதவ வேண்டும்.
11. போரில் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் சுதந்திரமாகச் சென்றுவர மனித உரிமைக் குழுக்களை / ஊடகங்களை முழுமையாக அனுமதிக்க வேண்டும். இக்குழுக்களிடம் / ஊடகவியலாளர்களிடம் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் சுதந்திரமாகப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். தேவையற்ற அரசின் கண்காணிப்பும், தொடர் அச்சுறுத்துதலும் முழுமையாகத் தடுக்கப்பட்டு மக்களின் சுதந்திரம் மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் பேணிக்காக்க வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்.
12. போரில் பாதிக்கப்பட்டு, கணவர் / தந்தையரை இழந்த இளம்பெண்களுக்கும், பெற்றோரை இழந்த இளம் சிறுவர்களுக்கும் சிறப்புப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களும், முழுமையான வாழ்வாதாரத் திட்டங்களும் முறையாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.
13. போரில் பாதிக்கப்பட்ட அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி, நல்ல சாலை வசதி போன்றவற்றை அரசாங்கமும் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் செய்து தரவேண்டும்.
14. தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான விளைநிலங்கள் முழுவதும் சேதமாக்கப்பட்ட நிலையில் பயன்படுத்தப்படாமல் கிடக்கின்றன. மீண்டும் பழைய நிலைக்கு இந்த விவசாய நிலங்களைக் கொண்டு வர இலங்கை அரசாங்கம் எந்த முயற்சிகளையும் எடுக்கவில்லை. இந்நிலங்களைப் பயன்படுத்தி, விளைச்சலுக்குக் கொண்டுவரத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் உடனடியாக செய்துதர வேண்டும்.
15. விடுதலைப் புலிகள் என்று சந்தேகத்தின் பேரில் போரின்போது கைது செய்யப்பட்டு, இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தடுப்பு முகாம்களில் வைத்திருந்து சிறுசிறு எண்ணிக்கையில்

பின்னர் விடுவிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள், இளம்பெண்கள் எந்தவித மறுவாழ்வு வசதிகளின்றி, தொழில் செய்ய வழிவகையின்றி வாழக்கையை ஓட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு சிறப்புத் தொழிற்பயிற்சி மையங்கள் அமைத்து வருமானம் ஈட்டக்கூடிய தொழிலை இவர்கள் மேற்கொள்ள உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

16. தமிழர்கள் வசிக்கும் வட-கிழக்குப் பகுதிகளில் நடக்கும் விஷயங்களை தென்னிலங்கையில் செயல்படும் சிங்கள, ஆங்கில ஊடகங்கள் சரியான தகவல்களோடு முறையாகக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். சிங்கள - பௌத்த பேரினவாத போக்கைத் தவிர்த்து, சிங்கள மக்களைத் திசை திருப்பும் வேலையை நிறுத்த வேண்டும். சிங்கள அரசு மேற்கொள்ளும் சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு இரையாகாமல் சட்டத்தின் ஆட்சி - சமத்துவம் - பாகுபாடின்மை போன்ற மனித உரிமைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இயங்க வேண்டும்.

17. ஈழத்தமிழர் பிரச்சனைக்கு சரியான அரசியல் தீர்வு காணப்படாதவரை இப்பிரச்சனை ஓயப்போவதில்லை. ஈழத்தமிழரின் தாயகப்பூமி, தமிழ் மொழி, பண்பாட்டு அடையாளம் போன்றவற்றை முழுமையாக அங்கீகரித்து, அவர்களுக்கான கண்ணியமான வாழ்வு உட்பட அனைத்து அரசியல் உரிமைகளும் உள்ளடங்கிய அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு ஐ.நா. மன்றம் உரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்[23].

18. ஈழத் தமிழர்களின் அரசியலைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரமும் உரிமையும் அவர்களுக்கே உள்ளது. எனவே ஐ.நா. மன்றத்தின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதியில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டிய தேவையை சர்வதேச சமூகம் உணரவேண்டும்[24]. அமெரிக்காவும், மேற்குலக நாடுகளும் இந்தியாவும் இதனை வலியுறுத்த வேண்டும்.

*****

ம. பிரிட்டோ, திருநெல்வேலி

அ. அந்தோணி பாக்கியம், மதுரை

[23] இலங்கை அரசு நியமித்த 'கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் சமரசத்திற்கான ஆணையத்திடம்' மன்னார் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க ஆயர் மேதகு ராயப்பு அவர்கள் 2011-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 8-ஆம் தேதி சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், தமிழர்களுக்கான தனித்த பண்பாடு, மொழி, மதம், பாரம்பரிய பூமி ஆகியவற்றை இலங்கை அரசு முறையாக அங்கீகரித்து அதன் அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு வழங்கப்பட வேண்டிய தேவை குறித்து தெளிவுபடக் குறிப்பிடுகிறார்.

[24] அண்மையில் இலங்கையில் நடந்து முடிந்த உள்ளாட்சித் தேர்தல்களின் முடிவுகள் இதையே எடுத்துரைக்கின்றன. இலங்கையின் வடக்குப் பகுதிகளில் பெரும்பாலான இடங்களை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு கைப்பற்றியுள்ளது.